

به همت انجمن علمی دانشجویی تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی دانشکده الهیات دانشگاه الزهراء، به مناسبت روز بزرگداشت مولوی و بینار با موضوع "رویکرد طریقت مولویه در مواجهه با زنان در آناتولی دوره سلجوقیان روم" با ارائه خانم منیژه قدرتی وایقان دانشجوی دکتری تاریخ اسلام دانشگاه الزهراء(س) در تاریخ ۸ مهر ماه ۹۹ ساعت ۱۷ الی ۱۹ برگزار شد .

شرح گزارش: مصادف است با ۸ مهر روز بزرگداشت مولانا مولانا، جلال الدین محمد بلخی، شاعر خوش ذوق و خوش قریحه قرن ۷ هجری که اشعار زیبا و دلربایش معرف حضور همگان بوده و از او چهره ای جهانی ساخته است، انجمن علمی دانشجویی تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی برای ادای دین خود به این شاعر بلند آوازه، و بیناری با محوریت رویکرد مولویه در مواجهه با زنان در آناتولی در دوره سلجوقیان روم برگزار نمود. در این برنامه پس از پخش آیاتی از کلام الهی و کلیپی کوتاه درباره زندگی مولانا، سخنران محترم سرکارخانم منیژه قدرتی وایقان سخنان خود با به قدرت رسیدن سلجوقیان آناتولی و همینطور چگونگی شکل گیری طریقت مولویه در این منطقه آغاز کردند و در ادامه به نقش و جایگاه زنان از منظر مولوی پرداختند . به گفته ایشان سه نفر از شاگردان مولانا اعم از حسام الدین چلبی، گردآورنده مثنوی، سلطان ولد پسر مولانا و امیر عارف نوه او ارکان مسلک صوفیانه بلخ را در آناتولی نوشتند که به طریقت آناتولی تبدیل گشت. وی در ادامه افزودند دیدگاه ترکان نسبت به زنان و به ویژه در مواجهه با مادران و خواهرانشان بسیار احترام آمیز بوده و حتی گفته شده مادر سالاری در این دوره رونق داشته است. وجود اشعاری در مثنوی مولانا در باب خدعه و نیرنگ زنان، سبب شده برخی به اشتباه مولانا را فردی زن ستیز معرفی کنند. به بیان خانم قدرتی ، مولانا به عنوان یک عارف و دیدگاه عارفانه و بیان تمثیل گونه او نشانگر رذائل و فضائل اخلاقی بوده است و لازم به ذکر است که استفاده از کید و نیرنگ فقط مختص زنان نیست و چه بسا مردانی که اهداف خود را از طریق خدعه پیش میبرند . افزون براین، این دسته از اشعار فقط در کتاب مثنوی مولانا دیده شده و لازمه درک مسلک و طریقت مولانا توجه به همه آثار او است نه فقط بخشی از آن. براساس گفته های ایشان، خانواده نزد مولانا از جایگاه ویژه ای برخوردار بوده و او همواره بر حفظ حرمت زنان تاکید بسیار کرده است. نکته قابل توجه اینکه همسر او کرا خاتون در طریقت و رفتار او با زنان بسیار اثر گذار بوده است تا جایی که درآمد مدارس اهل تصوف بطور مساوی میان مولانا ، پسر و همسرش تقسیم می شد. بر اساس گفته های سخنران محترم، این نوع طرز فکر در دوره ای که زنان باید برای ادامه حیات خود همپای مردان کار میکردند و حتی مانند مردان لباس می پوشیدند یک نوع انقلاب فکری به حساب می آید. این برنامه با پرسش و پاسخ حضاران پیرامون موارد ذکر شده به پایان رسید.